

P. Buzogány Árpád

Nevedet kiáltom

a kockakő fentről harmatot szedeget
hajnal fényébe kiáltom nevedet
szél játszik száraz virággal a hídon
hajad hullámát patakba simítom

ugorjunk átall ma minden korláton
világok álmát szemeidben látom
rólad jut eszembe szerelem szomja
tenyered melegét simítsd arcomra

Napsugár, kútból

Nem láttam arcát, ki szólít?
Hová hív? Azóta várom,
halljam a hangját még egyszer,
ne maradjon tűnő álom,

visszhangját keresem régről;
jó lenne hallani újból...
Napsugár csillan helyette
arcomon elhagyott kútból.

Hiába nyíltak

Holdunk felhőkkel vegyül,
az este langymeleg,
hiába nyíltak rózsák,
mikor nem ismertelek.

Szél jár a nagy fák fölött,
visszhangja nincs a szónak,
mikor melletted vagyok,
csendbástyák szétomolnak,

apró fények serege
az éjszakára támad.
Elszabadult dallamok
izzítják retinámat,

hogyan te, csupán te legyél
egyetlen látvány nekem —
téged csodálni vajon
kiknek is segédkezem?

Az ősz bére

Falevelekkel játszadoznak már
a parkban csintalan kis szelek,
színét váltotta, egészen fakó
a fasor, hogy rá sem ismerek,
dús lombja gyérült, és citeráznak
az ágak, estéli zenére
körtáncot járnak hullt levelek —
ez lett hát az ősznek a bére.

Fülöp Kálmán

Hazudni álmot sem merek

Az évek elszáradt
gerezdnyelén
voltam én titkos szeretőd.

Gyuladt sebek
havaztak éjbe
szerelmet, verset, temetőt.

Emlékeimbe
varjak kaparnak-
fakuló képek, éjszakák.

S egy árva pók
boldogan, némán
fonja a pillanat haját.

Éveim olcsó
lámpafányén
ellobbanok s már nem leszek.

Becsapni sem magam,
sem mást nem fogok —
hazudni álmot sem merek

Átmosott világ

Én megpróbálom
kiszűrni
a szépet

amíg kapám
a föld
szívébe vág

s szívárvány fényre
aggatom
a képet

hogy láthassa
az átmosott
világ.
